

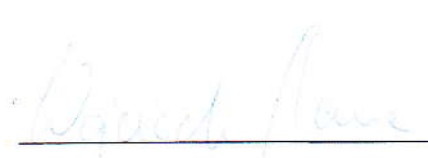
Gdańsk, dnia 16 lipca 2013 roku

OPINIA

Dotyczy: Obowiązkowej przynależności rzemieślników zatrudniających pracowników w celu przygotowania zawodowego do cechów lub izb rzemieślniczych.

Zagadnienie obowiązkowej przynależności rzemieślników zatrudniających pracowników w celu przygotowania zawodowego do jednej z organizacji samorządu rzemieślniczego zostało uregulowane w art. 3 ust. 5 Ustawy z dnia 22 marca 1989 roku o Rzemiośle (Dz. U. 1989 r, Nr 17, poz. 92) zgodnie z którym, „*Rzemieślnicy zatrudniający pracowników w celu przygotowania zawodowego w rzemiośle obowiązani są spełniać warunki określone odrębnymi przepisami oraz być członkami jednej z organizacji, o których mowa w art. 7 ust 3 pkt. 1 i 3.*” Redakcja powyższego przepisu wskazuje, iż obowiązek przynależności pracodawcy prowadzącego przygotowanie zawodowe do cechu i izby rzemieślniczej jest niezbędnym warunkiem, aby pracodawca mógł w ogóle prowadzić przygotowanie zawodowe w rzemiośle.

Powyższy przepis nie narusza w żaden sposób art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy o rzemiośle, ani art. 17 ust 2 Konstytucji RP zgodnie z którym przynależność do organizacji samorządu zawodowego rzemiosła jest dobrowolna i nie może ona w żaden sposób ograniczać wolności podejmowania działalności gospodarczej. Celem rozwiązania nakazującego pracodawcom prowadzącym przygotowanie zawodowe w rzemiośle przynależność do jednej z wymienionych powyżej organizacji samorządowych jest kompetencja nadzorcza przypisana tym organizacjom w art. 7 ust. 5 pkt 2 ustawy o rzemiośle, zgodnie z którym do zadań samorządu rzemiosła należy w szczególności nadzór nad organizacją i przebiegiem procesu przygotowania zawodowego w rzemiośle.

apl. adw. Wojciech Glanc